

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **M. G.**, proti žalovanému **Ú.Ú.Ú.**, o zaplataenie **1 659 695, 94 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 15 C 214/2006, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. januára 2012 sp.zn. 3 Co 433/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II uznesením z 27. októbra 2010 č.k. 15 C 214/2006-143 nepripustil, aby z konania vystúpil žalovaný a na jeho miesto vstúpila Slovenská republika zastúpená Ú.. Rozhodol tak s poukazom na ustanovenie § 92 ods. 4 O.s.p. Konštatoval, že keďže žalovaný nesúhlasil so zámenou účastníka konania na svojej strane, absentuje podmienka súhlasu všetkých účastníkov konania s predmetnou zámenou.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. januára 2012 sp.zn. 3 Co 433/2011 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil. Zhodne so súdom prvého stupňa mal za to, že žalobkyňa v žalobe zo dňa 19. októbra 2006 v súlade s § 79 ods. 1

O.s.p. ako žalovaného označila Ú.Ú., voči ktorému uplatnila nárok na náhradu škody (aj podľa petitu žaloby). Pokiaľ v priebehu konania za žalovaného označila Slovenskú republiku zastúpenú Ú., nešlo o spresnené, doplnené alebo opravené označenie v žalobe už skôr označeného účastníka konania, ale o označenie úplne iného subjektu, ktorý v konaní nevystupoval.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala žalobkyňa dovolanie a žiadala, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Podľa jej názoru v konaní došlo postupom súdu k odňatiu možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) a v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), keď Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd, už v tejto veci vyslovil svoj právny názor v uznesení z 8. apríla 2010 sp.zn. 5 Cdo 17/2010. Návrh žalobkyne na zmenu označenia tohto žalovaného tak, aby ním bola Slovenská republika – Ú., súd nepripustil. Nešlo pri tom ale o postup podľa § 92 ods. 4 O.s.p. (o zmenu účastníka), ale len o opravu v označení žalovaného, „teda nie označenie štátu na konci, ale na začiatku“ a podaním z 24. septembra 2009 označenie žalovaného spresnila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) predovšetkým skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže o dovolaní konať. Zistil, že tieto podmienky konania nie sú splnené.

Kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (§ 103 O.s.p.).

Ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia, pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.).

Dovolateľ v dovolacom konaní musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.).

Nedostatok podmienky povinného zastúpenia dovolateľa v dovolacom konaní je možné odstrániť tým, že dovolateľ zvolí kvalifikovaného zástupcu a k dovolaniu pripojí jeho plnomocenstvo. Ak tak neurobí, a to ani na výzvu súdu, súd dovolacie konanie zastaví.

V danej veci dovolateľka, ktorá nemá právnické vzdelanie, pri podaní dovolania nebola zastúpená advokátom. Uznesením Okresného súdu Bratislava II z 18. apríla 2012 č.k. 15 C 214/2006- 258 bola dovolateľka vyzvaná na predloženie plnej moci udelenej na jej zastupovanie v dovolacom konaní. V predmetnom uznesení bolo obsiahnuté aj poučenie dovolateľky o možnosti postupovať v zmysle § 30 O.s.p. a požiadať súd o ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Dovolateľka na túto výzvu, ktorú prevzala 3. mája 2012, oznámila súdu, že požiadala Slovenskú advokátsku komoru o ustanovenie advokáta na jej zastupovanie v dovolacom konaní pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky (viď list adresovaný SAK v Bratislave zo 16. mája 2012 č.l. 260 spisu).

Dovolateľka v dovolacom konaní nepreukázala, že má právnické vzdelanie a v súdom určenej lehote splnomocnenie udelené advokátovi pre dovolacie konanie doposiaľ nedoložila a nepožiadala ani o ustanovenie kvalifikovaného zástupcu v zmysle poučenia súdu.

Keďže dovolateľka neodstránila procesný nedostatok podmienky dovolacieho konania, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolacie konanie zastavil (§ 243c O.s.p. v spojení s § 241 ods. 1 O.s.p. a § 104 ods. 2 O.s.p.). Vzhľadom na dôvod, pre ktorý zastavil dovolacie konanie, nezaoberal sa otázkou procesnej prípustnosti (a ani dôvodnosti) dovolania.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. júla 2012

JUDr. Vladimír Magura, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová